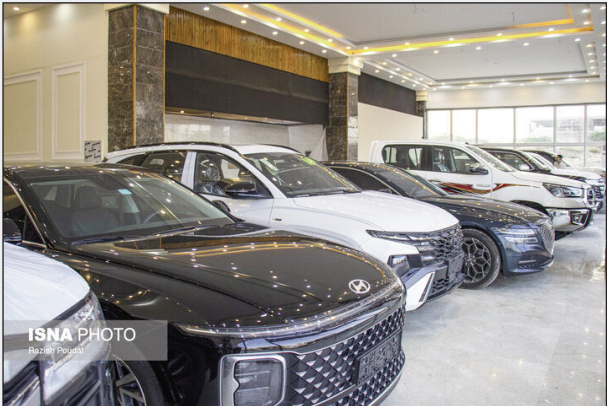

حقوق ورودی خودرو وارداتی حداقل ۱۰۰ درصد تعیین شد

در مصوبه جدید شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا، حقوق ورودی تمامی خودروهای بنزینی و هیبریدی وارداتی (با تأمین ارز از هر محل) در سال ۱۴۰۵ و همچنین واردات خودرو از مناطق آزاد به سرزمین اصلی، حداقل ۱۰۰ درصد و واردات به مناطق آزاد و ویژه حداقل ۶۰ درصد تعیین شد. به گزارش ایسنا، در بخشی از متن مصوبه شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا که به امضای روسای سه قوه رسیده آمده است: حقوق ورودی تمامی خودروهای بنزینی و هیبریدی وارداتی (با تأمین ارز از هر محل) در سال ۱۴۰۵ و همچنین واردات خودرو از مناطق آزاد به سرزمین اصلی

اقتصاد

موضوع مواد ۹۱ و ۹۲ ضوابط اجرایی قانون بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور، حداقل ۱۰۰ درصد و واردات به مناطق آزاد و ویژه حداقل ۶۰ درصد تعیین می‌گردد (به استثنای خودروی تمام برقی). منابع حاصل از افزایش حقوق ورودی واردات خودرو به مناطق آزاد و ویژه به ردیف شماره ۱۱۰۴۲ خزانه داری کل کشور واریز می‌شود. منابع حاصله از واردات خودرو تا سقف ۱۵۰ هزار میلیارد تومان از طریق پرداخت خزانه داری کل (اصلاح ردیف ۵۲۰۰۰۹ جدول شماره ۹ قانون بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور) صرف تأمین منابع کالابریگ و افزایش آن می‌شود. در راستای حفظ رقابت دولت مکلف است نسبت به واگذاری سهمیه واردات خودرو و دیگر گروه‌های کالایی (به تشخیص دولت) صرفاً از طریق واگذاری امتیاز واردات در بورس کالا اقدام نماید.

قیمت گذاری دستوری محصولات اساسی

معنایی ندارد

خرید تضمینی به شیوه فعلی نخواهد بود.وی با تأکید بر اینکه حمایت از تولید نباید به تعیین قیمت محصولات محدود شود، گفت: در شرایط کنونی، تولید محصولات کشاورزی به نوعی به قیمت گذاری وابسته شده است؛ در حالی که اولویت اصلی باید حمایت از تولیدکنندگان، تأمین نهاده‌های مورد نیاز و فراهم کردن زیرساخت‌های لازم باشد. همچنین مداخله دولت در بازار محصولات کشاورزی باید به حداقل برسد.قاسمی تأکید کرد: شورای قیمت گذاری نباید تعیین نرخ محصولات کشاورزی به‌جز گندم را به عاملی برای مشروط کردن تولید تبدیل کند. در شرایط فعلی، به دلیل

وزیر صمت در امور بازرگانی، علی فرهنگی، معاون وزیر دادگستری و رئیس سازمان تعزیرات حکومتی، محسن حسین‌لویی، رئیس مرکز امور اصفاف، بازرگانان ایران و دبیرهیئت عالی نظارت بر سازمان‌های صنفی کشور قاسم

ذخیره‌سازی؛ پشتوانه روزهای سرد افزایش تولید، تنها ابزار عبور از زمستان نیست. بخشی از آمادگی شبکه باید در ماه‌های گرم و کم‌مصرف ایجاد شود؛ زمانی که امکان تزریق گاز به مخازن ذخیره‌سازی فراهم است. در سال ۱۴۰۴، سه میلیارد و ۱۶۰ میلیون مترمکعب گاز در مخازن سراج و شوریچه ذخیره شد؛ رقمی که در گزارش‌های منتشر شده به‌عنوان رکورد تاریخی ذخیره‌سازی کشور معرفی شده است. این ذخیره‌سازی در کنار مدیریت تعمیرات و آماده‌سازی تاسیسات، حاشیه اطمینان بیشتری برای تأمین گاز در فصل سرد ایجاد می‌کند. آزمون تاب‌آوری، بازرسازی و بازگشت ظرفیت با وجود افزایش تولید گاز، روند تأمین این انرژی بدون اختلال پیش رفت، حمله به چهار پالایشگاه پارس جنوبی در اسفند ۱۴۰۴، باعث کاهش قابل توجه ظرفیت تولید و تحویل گاز شد؛ به‌طوری‌که بنا بر آمار ارائه‌شده در گزارش‌های عملکرد، حدود ۲۳۰ میلیون مترمکعب از ظرفیت تولید گاز پارس جنوبی از مدار خارج شد. با تلاش‌های انجام شده برای بازرسازی و بازگرداندن ظرفیت‌های آسیب‌دیده، پیش‌بینی می‌شود حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب از این ظرفیت پیش از آغاز روزهای سرد سال به مدار تولید بازگردد. در این شرایط بازگرداندن ظرفیت‌های آسیب‌دیده به مدار، در کنار ادامه عملیات تولید، به یکی از ماموریت‌های مهم صنعت نفت تبدیل شد. بود این بار در کسوت سرپرست وزارت نفت، درباره مدیریت شرایط دشوار تولید، از همیاری تمامی کارکنان صنعت نفت ایران سخن گفته و تأکید کرده است که ادامه بازرسازی نقاط آسیب‌دیده و پیگیری طرح‌های توسعه‌ای با جدیت در دستور کار وزارت نفت و شرکت ملی نفت ایران قرار دارد. کارنامه‌ای که هنوز به ارزیابی نیاز دارد عملکرد ۲ ساله تولید گاز را می‌توان در سه محور ارزیابی کرد: ثبت رکوردهای تازه، توسعه ظرفیت در میدان‌های مختلف و تلاش برای حفظ جریان تولید در شرایط بحرانی؛ با این حال، رکورد تولید به‌تنهایی برای سنجش امنیت انرژی کافی نیست. میزان گاز تحویلی به شبکه، پایداری تولید در بلندمدت، سرعت بازرسازی تاسیسات و کاهش فاصله میان عرضه و تقاضا نیز باید در کنار آن بررسی شوند. در نهایت، دستاورد صنعت نفت فقط در افزایش عدد تولید خلاصه نمی‌شود؛ ارزش واقعی آن زمانی آشکار می‌شود که ظرفیت ایجادشده، در روزهای اوج مصرف نیز به تأمین پایدار گاز تبدیل شود.

چهارشنبه ۶ آبان ۱۴۰۵ / شماره ۷۱۸۳ / سال سی و دوم **نورخوزستان** ۵

آینده انرژی در تسخیر آسیا؛

بازار ۱۵ تریلیون دلاری خارج از مدار واشنگتن و بروکسل

تارنمای «اویل پرایس» نوشت: آسیا تا سال ۲۰۴۰ حدود ۷۰درصد از رشد تقاضای انرژی جهان را به خود اختصاص خواهد داد و همزمان با توسعه صنعتی و افزایش مصرف مراکز داده، برای تقویت امنیت انرژی و پاسخگویی به رشد تقاضای منطقه‌ای، به سالانه یک تریلیون دلار سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی نیاز خواهد داشت. به گزارش ایرنا از اوایل پاریس، گذار جهانی به انرژی‌های پاک به‌شکلی روزافزون در حال تبدیل‌شدن به داستانی مختص آسیاست و بعید به نظر می‌رسد که قاره کهن از مسیری که واشنگتن یا بروکسل برای آن ترسیم کرده‌اند، پیروی کند. دولت‌های این منطقه نقش تعیین‌کننده‌ای در آینده زغال‌سنگ، نفت، گاز طبیعی، انرژی‌های تجدیدپذیر و ذخیره‌انرژی ایفا خواهند کرد. آنچه در آینده در آسیا رخ می‌دهد، مشخص خواهد کرد که آیا گذار انرژی واقعا به کاهش مصرف جهانی سوخت‌های فسیلی منجر می‌شود یا صرفاً حجم عظیمی از انرژی‌های تجدیدپذیر را به‌ساختار انرژی‌ای اضافه می‌کند که همچنان در حال گسترش است. شرکت مشاوره‌مدیریت مک‌کینزی گزارش داده است که آسیا طی ۱۵ سال آینده برای تقویت امنیت انرژی، تسریع گذار به منابع پایدار انرژی و پاسخگویی به افزایش تقاضای منطقه‌ای، سالانه به یک تریلیون دلار سرمایه‌گذاری در بخش انرژی نیاز دارد.

به گفته این شرکت، آسیا تا سال ۲۰۴۰ حدود ۷۰درصد از رشد حاصل تقاضای انرژی در جهان را به خود اختصاص خواهد دلد. هم‌اکنون پیش‌بینی می‌شود که تقاضای انرژی این قاره به ۳۷۰ میلیون ترازول برسد؛ رقمی که به لطف گسترش مراکز داده، توسعه صنایع و افزایش نیاز به سرمایش، ۱۵ درصد بیشتر از پیش‌بینی یک سال قبل است.انتظار می‌رود که زغال‌سنگ برای مدتی طولانی‌تر از آنچه پیش‌تر برآورد می‌شد، همچنان سوخت غالب در سبد انرژی آسیا باقی‌بماند. گرچه انتظار می‌رود که مصرف زغال‌سنگ در چین به دلیل رشد سریع تولید انرژی‌های تجدیدپذیر به‌تدریج کاهش یابد، اما افزایش نیازهای برق و صنعت در هند و جنوب شرق آسیا احتمالاً تقاضای کلی منطقه برای این سوخت را در سطحی نسبتاً پکنواخت نگه خواهد داشت.با توجه به اینکه تقاضای برق در جنوب شرق آسیا با رشدی بسیار سریع افزایش می‌یابد، نیروگاه‌های زغال‌سنگ‌سوز همچنان نقشی حیاتی در تأمین برق مورد نیاز و حفظ پایداری شبکه برق ایفا می‌کنند. زغال‌سنگ حدود ۴۷ درصد از سبد کل انرژی اولیه آسیا را تشکیل می‌دهد؛ در حالی‌که سهم نفت ۲۵ و سهم گاز طبیعی حدود ۱۲ درصد است.نقش زغال‌سنگ در بخش برق حتی پررنگ‌تر است. این سوخت بیش از ۵۰ درصد از برق تولیدی آسیا و حدود ۶۷درصد از برق تولیدی جنوب آسیا که هند سهم بالایی در آن دارد را تأمین می‌کند.

هم‌اکنون به‌دلیل کاهش تولید زغال‌سنگ در چین، محدودیت‌ها و اختلالات عرضه ناشی از سهمیه‌بندی دولتی در اندونزی و همچنین جایگزینی گاز با زغال‌سنگ در ژاپن و کره جنوبی، قیمت زغال‌سنگ حرارتی در آسیا همچنان در سطوح بالایی قرار دارد.در سوی مقابل، پیش‌بینی می‌شود که تقاضا برای گاز طبیعی در آسیا طی پنج تا ۱۰ سال آینده کند شود زیرا کشورها استفاده از زغال‌سنگ داخلی ارزان‌تر و توسعه سریع انرژی‌های تجدیدپذیر برای تولید برق را در اولویت قرار می‌دهند. با این حال، انتظار می‌رود که مصرف گاز در بلندمدت بار دیگر افزایش یابد که محرک اصلی این رشد، بخش صنعت خواهد بود که برای تولید و فرآوری محصولات، به‌تدریج از سوخت‌های به‌شدت کربن‌زا و آلاینده‌تر مانند نفت و زغال‌سنگ فاصله می‌گیرد.طبق گزارش مک‌کینزی برای تأمین مالی زیرساخت‌های انرژی بادی و خورشیدی، سالانه حدود ۳۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری لازم است. بخش عمده این سرمایه‌گذاری‌ها در هند و جنوب شرق آسیا متمرکز خواهد شد، چرا که این مناطق روند گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر را سرعت می‌بخشند.

در حال حاضر، نیروگاه‌های خورشیدی فتووالتاژیک‌در مقیاس بزرگ، به دلیل کاهش چشمگیر هزینه‌های سرمایه‌گذاری و تجهیزات، در بخش عمده بازارهای آسیایی ارزان‌ترین منبع تولید برق به‌شمار می‌روند. هرچند زغال‌سنگ ارزان تولید داخل در کشورهایی همچون هند، همچنان مانع از رقابتی‌شدن انرژی‌های تجدیدپذیر شده است، هزینه تولید این انرژی‌ها در منطقه آسیا-اقیانوسیه اکنون حدود ۱۳ درصد کمتر از زغال‌سنگ متعارف است و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۰ این اختلاف به یک‌سوم برسد. انرژی خورشیدی در ۱۲ ماه منتهی به آوریل ۲۰۲۶ به‌طور رسمی از گاز طبیعی پیشی گرفت و به سومین منبع بزرگ تولید برق در آسیا تبدیل شد. در همین بین، چین در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، برای نخستین بار در تاریخ این کشور، کمتر از ۵۰ درصد از برق مورد نیاز خود را از زغال‌سنگ تأمین کرد.

به‌طور مشابه، هزینه تولید برق از نیروگاه‌های بادی واقع در خشکی در بازارهای مهم منطقه به سطح هزینه سوخت‌های فسیلی متعارف رسیده یا حتی از آن پایین‌تر آمده است. گسترش وسعت تولید و بومی‌سازی زنجیره تأمین به پیشتاری چین، از مولفه‌های اصلی این روند بوده‌اند.

مک‌کینزی در پایان پیش‌بینی کرده است که سوخت‌های زیستی می‌توانند تا سال ۲۰۴۰ در آسیا جایگزین واردات سوخت به ارزش ۹۰ تا ۱۰۰ میلیارد دلار شوند؛ تحولی که وابستگی بلندمدت این منطقه به واردات نفت را به‌شدت کاهش خواهد داد.

رفع مشکل واردات مواد اولیه

واحدهای تولیدی در دستور کار قرار گرفت

در نشست‌ی با حضور نمایندگان اصناف و رئیس سازمان تعزیرات و به مشکلات حوزه اصناف و کسب‌وکارها پرداخته و راهکارهایی به منظور برطرف شدن آن‌ها ارائه شد.

باشگاه خبرنگاران جوان - نهمین نشست «باهم برای ایران» گفت‌وگوی مسئله‌محور با تشکل‌ها و سازمان‌های مردم نهاد» امروز دوشنبه ۴ آبان‌ماه ۱۴۰۵ به میزبانی مجتبی بیات، رئیس مرکز ارتباطات مردمی ریاست جمهوری و رضا امیدوار تجربشی، مدیرکل ارتباط مردمی ریاست جمهوری و با حضور محمداصادق مفتاح، جانشین

از پارس جنوبی تا توس؛ نقشه تازه تولید گاز ایران

حمید بودر، سرپرست وزارت نفت، بیشتر در تشریح کارنامه تولید گاز اعلام کرده بود: در تولید گاز نیز رکورد چند سال گذشته را جای‌جا کردیم و در زمستان گذشته به تولید یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز رسیدیم. بیان این آمار مقایسه‌ای، تصویری از مقیاس تولید گاز کشور در زمستان گذشته ارائه می‌کند.

فراتر از یک میدان؛ ظرفیت‌سازی در نقاط مختلف کشور

افزایش تولید گاز در مجموعه شرکت ملی نفت ایران، فقط به پارس جنوبی محدود نمانده است. میدان‌کاری دی‌با ورود سه‌چاه جدید، روزانه سه میلیون مترمکعب به تولید گاز کشور اضافه کرد. در میدان‌های آغار، مزدوران، دالان و تنگ‌بیجار نیز چاه‌های تازه وارد مدر شدند. توسعه میدان توس و خارتنگ و افزایش ظرفیت تولید در میدان شانول نیز بخشی از همین مسیر بود.

در شمال‌شرق کشور، طرح توسعه میدان توس با سرمایه‌گذاری اعلام‌شده ۱۲۰ میلیون یورو وارد مرحله به‌برداری اولیه شد؛ طرحی که هدف نهایی آن، با تکمیل چهار حلقه چاه، دستیابی به تولید روزانه حدود پنج میلیون مترمکعب گاز است. این تمایز میان تولید اولیه و ظرفیت‌نهایی اهمیت دارد؛ ورود یک طرح به مدار، همواره به معنای تحقق تمام ظرفیت پیش‌بینی‌شده آن نیست.

تولید گاز در ایران، فرآیند دشواری است که تحقق آن به عوامل بسیاری بستگی دارد؛ از حفظ فشار مخازن گرفته تا مدیریت تعمیرات، توسعه میدان‌های مشترک و رساندن گاز تولیدشده به شبکه، همه حلقه‌های زنجیره‌ای هستند که موفقیت هر یک به عملکرد دیگری وابسته است.

به گزارش ایرنا از شرکت ملی نفت ایران، کارنامه شرکت ملی نفت ایران از زمان آغاز به کار دولت چهاردهم نیز در همین زنجیره معنا پیدا می‌کند؛ دوره‌ای که افزایش ظرفیت تولید، ثبت رکوردهای تازه و تلاش برای بازگرداندن ظرفیت‌های ا‌ردست‌رفته، همزمان پیش رفتند. زمستان، آزمون واقعی توان تولید گاز است؛ زمانی که تقاضای خانگی افزایش می‌یابد و نیروگاه‌ها و صنایع نیز به تأمین مستمر انرژی نیاز دارند. در چنین شرایطی، افزایش تولید روزانه گاز خام به میزان حدود ۳۵ میلیون مترمکعب در زمستان ۱۴۰۳ نسبت به زمستان سال پیش از آن، یکی از نشانه‌های رشد ظرفیت تولید بود. این روند در سال ۱۴۰۴ نیز ادامه یافت. تولید روزانه گاز خام در بهمن‌ماه رکورد تازه‌ای ثبت کرد که حدود ۱۶ میلیون مترمکعب در روز از رکورد سال قبل بیشتر بود. در شاخص‌های ماهانه نیز رکورد تولید سال ۱۴۰۳ نسبت به سال ۱۴۰۲ حدود ۴۱ میلیون مترمکعب افزایش یافت و در دی‌ماه ۱۴۰۴ بار دیگر ارتقا پیدا کرد.

این ارقام از یک نکته مهم حکایت دارند، رشد تولید فقط به ثبت یک عدد چشمگیر در یک روز محدود نماند، بلکه در مقاطع مختلف خود را نشان داد. البته پایداری این روند، در کنار افزایش ظرفیت، به مدیریت افت طبیعی تولید مخازن و آمادگی تجهیزات نیز وابسته است.

پارس جنوبی؛ جایی که هر چاه اهمیت دارد

در میدان مشترک پارس جنوبی، افزایش برداشت هم اهمیت اقتصادی دارد و هم با صیانت از سهم ایران در منابع مشترک ارتباط پیدا می‌کند. تولید روزانه گاز خام این میدان در آذرماه ۱۴۰۴ به ۶.۷۲۹ میلیون مترمکعب رسید و در ۲۸ بهمن همان سال نیز با ثبت روزانه ۷۳۰ میلیون مترمکعب رکورد تاریخی تولید میدان شکسته شد.

ورود چاه‌های تازه به مدار، بخش مهمی از این مسیر را تشکیل داد. در فاز ۱۱، هفت چاه جدید با ظرفیت مجموع ۱۵ میلیون مترمکعب در روز به تولید رسیدند. در فاز ۱۳ نیز هفت چاه، در مجموع ۵۱۰ میلیون مترمکعب در روز به ظرفیت افزودند و ۲ چاه فاز ۱۴، نیز سه میلیون مترمکعب در روز تولید داشتند. در کنار این موارد، چاه‌های درون‌میدانی و چاه‌های تعمیر‌شده نیز به تقویت ظرفیت تولید کمک کردند.